

10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2017

+ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ

Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμφοδώρας τῶν μαρτύρων (+305-311).

Ἦχος πλ. α΄. Ἐωθινὸν γ΄.

(Τυπικὸν 8ης Σεπτεμβρίου §§13-14).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 2556/5.7.1993 ἐγκυκλίῳ τῆς Ἱ. Συνόδου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἐθνομαρτύρων Χρυσόστομου Σμύρνης, Ἀμβροσίου Μοσχονησίων, Γρηγορίου Κυδωνίων, Προκοπίου Ἰκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν μαρτύρων (1922). Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν (ποίημα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πατρῶν κυροῦ Νικοδήμου) ὑπάρχει ἐν ἰδιαίτερά φυλλάδι.

* * * * *

ΕΝ ΤΩι ΜΕΓΑΛΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα στ΄, καὶ τῆς ἑορτῆς γ΄ εἰς δ΄.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ. α΄.

Στίχ. α΄. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ Χριστέ, Διάβολον ἤσχυνας, καὶ διὰ τῆς ἀναστασεώς σου, τὸ κέντρον τῆς ἁμαρτίας ἤμβλυνας, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· δοξάζομεν σε μονογενές.

Στίχ. β΄. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Ὁ τὴν ἀνάστασιν διδοὺς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· ἔφριξαν τοῦτον οἱ ἄρχοντες τοῦ ἄδου, καὶ ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραί· εἰσελήλυθε γὰρ ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύψτεσθε.

Στίχ. γ΄. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Μέγα θαῦμα! ὁ τῶν ἀοράτων Κτίστης, διὰ φιλανθρωπίαν σαρκὶ παθῶν, ἀνέστη ὁ ἀθάνατος. Δεῦτε πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τοῦτον προσκυνήσωμεν· τῇ γὰρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνία ἐκ πλάνης ῥυσθέντες, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἕνα Θεὸν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Ἔτερα Στιχηρὰ, Ανατολικά.

Στίχ. δ΄. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἐσπερινὴν προσκύνησιν προσφέρομέν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ φωτί, τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων ὡς ἐν ἐσόπτρῳ διὰ σαρκός, λάμπαντι τῷ κόσμῳ, καὶ μέχρις ἄδου κατελθόντι, καὶ τὸ ἐκεῖσε σκότος λύσαντι, καὶ τὸ φῶς τῆς ἀναστασεως τοῖς ἔθνεσι δείξαντι· Φωτοδότα Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. ε΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, Χριστὸν δοξολογήσωμεν· αὐτοῦ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, κόσμος ἐκ πλάνης σέσωσται· χαίρει χορὸς Ἀγγέλων, φεύγει δαιμόνων πλάνη· Ἀδὰμ πεσὼν ἀνίσταται, διάβολος κατήρηται.

Στίχ. ς΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Οἱ τῆς κουστωδίας ἐνηχοῦντο ὑπὸ τῶν παρὰ νόμων· Καλύψατε Χριστοῦ τὴν ἔγερσιν, καὶ λάβετε ἀργύρια, καὶ εἶπατε, ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἐκ τοῦ μνημείου ἐσλήθη ὁ νεκρός. Τίς εἶδε, τίς ἤκουσε νεκρὸν κλαπέντα ποτέ; μάλιστα ἐσμυρτισμένον καὶ γυμνόν, καταλιπόντα καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ; Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· μάθετε τὰς ῥήσεις τῶν προφητῶν, καὶ γνῶτε, ὅτι αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὁ Λυτρωτῆς τοῦ κόσμου καὶ παντοδύναμος.

Καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια γ' εἰς δ'. (10 Σεπτ.)

Ἦχος β'. Ποίσις εὐφημιῶν στέμμασιν.

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ποίσις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσιν, εὐφημήσωμεν νῦν τὴν τεχθεῖσαν; τὴν ἀγιωτέραν τῆς κτίσεως, καὶ τιμιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερουβὶμ, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· τὸν θρόνον, τοῦ Βασιλέως τὸν ἀσάλευτον· τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατώκησεν ὁ Ὑψιστος· τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· τὸ Θεοῦ ἀγίασμα· τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς, ἐν τῇ θείᾳ γεννήσει αὐτῆς, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ποίσις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσιν, ...

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ποῖα πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσάξωμέν σοι Παναγία; τῇ γὰρ ἐκ τῆς στεῖρας κυήσει σου, ἅπαντα τὸν κόσμον ἠγίασας, καὶ Ἀδὰμ δεσμῶν ἀπελυτρώσω, καὶ Εὐαν, ἐκ τῶν ὠδίνων ἠλευθέρωσας· Ἀγγέλων, διὸ χοροὶ συνεορτάζουσιν· ὁ οὐρανὸς τῇ γῆ χαίρει, καὶ ἐπικροτοῦσιν, αἱ ψυχαὶ Δικαίων ὠδάς, πιστῶς ἀνακραζούσαι εἰς δόξαν τῶν γενεθλίων σου.

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τίνα τὰ φοβερὰ ἄσματα, ἃ προσῆξάν σοι τότε Παρθέने; κύκλω σου τεχθείσης ἰστάμεναι, κόραι χαρμοσύνως χορεύουσαι, καὶ θαμβητικῶς ἀναβοῶσαι· Ἐτέχθη, τοῦ Βασιλέως τὸ παλάτιον· ἐκλάμπει, ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος· πύλαι ἠνοιχθήσαν στεῖραι· τοῦ Θεοῦ γὰρ πύλη, εὐτεκνίαν τῶν ἀρετῶν, εἰσάγει βραβεύουσα, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Σεργίου Ἀγιοπολίτου.
(δοξαστικὸν τῆς λιτῆς τῆς ἑορτῆς).

Ἐν εὐσήμεν ἡμέρα Ἑορτῆς ἡμῶν σαλπίσσωμεν, πνευματικῇ κιθάρα· ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυῖδ σήμερον τίκεται, ἡ Μήτηρ τῆς Ζωῆς, τὸ σκότος λύουσα· τοῦ Ἀδὰμ ἡ ἀνάπλασις, καὶ τῆς Εὐας ἡ ἀνάκλησις· τῆς ἀφθαρσίας ἡ πηγὴ, καὶ τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, καὶ τοῦ θανάτου ἐλυτρώθημεν· καὶ βοήσωμεν αὐτῇ σὺν τῷ Γαβριὴλ οἱ πιστοὶ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, διὰ σοῦ χαριζόμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. α'.

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, τῆς ἀπειρογάμου νύμφης εἰκῶν διεγράφη ποτέ. Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος· τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἀβρόχως Ἰσραὴλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένο· ἡ θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος· ἡ Ἄμεμπτος μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔμεινεν ἀφθορος. Ὁ ὢν καὶ προῶν, καὶ φανεῖς ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

***

Εἴσοδος καὶ ὁ προεστὼς ἡ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανοῦ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσῖαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς 92.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. (92' 1)

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (92' 1)

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (92' 1)

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

***

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, τό, Καταξίωσον, τὰ Πληρωτικά, ἡ κεφαλοκλισία κ.λπ.

***

Εἰς τὸν Στίχον. Απόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. α΄.

Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστόν, καὶ τῶν οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ἀσμάτων μεγαλύνομεν, ὅτι σταυρὸν καὶ θάνατον κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν, ὡς φιλόνητος Κύριος· σκυλεύσας ἄδου πύλας, τριήμερος ἀνέστης, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψαλμ. 93' 1).

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς Ζωοδότα, κρουνοὺς ἀφέσεως πᾶσιν ἐξέβλυσας ζωῆς καὶ σωτηρίας· σαρκὶ δὲ θάνατον κατεδέξω, ἀθανασίαν ἡμῖν δωρούμενος· οἰκήσας τάφῳ δέ, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, συναναστήσας ἑαυτῷ ἐνδόξως ὡς Θεός· διὰ τοῦτο βοῶμεν· Φιλόνητος Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψαλμ. 93' 1)

Ξένη σου ἡ σταύρωσις, καὶ ἡ ἐν ἄδου κάθοδος, Φιλόνητος ὑπάρχει· σκυλεύσας γὰρ αὐτόν, καὶ τοὺς πάλαι δεσμίους συναναστήσας ἑαυτῷ, ἐνδόξως ὡς Θεός, τὸν Παράδεισον ἀνοίξας, ἀπολαβεῖν τούτου ἠξίωσας· διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν, δώρησαι ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, Παραδείσου οἰκήτορας καταξιῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρόπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψαλμ. 93' 5).

Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκὶ πάθος δεξάμενος, καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὰ πάθη θεράπευσον, καὶ ἀνάστησον ἐκ

πτεισμάτων χαλεπῶν, Φιλόνητος, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος δ΄.

Σεργίου Ἀγιοπολίτου. (ἐκ τῶν ἀποστίχων)

Ἐν εὐσήμεν ἡμέρα ἑορτῆς ἡμῶν σαλπίσσωμεν, πνευματικῆ κιθάρα· ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυῖδ σήμερον τίκεται, ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς, τὸ σκότος λύουσα· τοῦ Ἀδάμ ἡ ἀνάπλασις, καὶ τῆς Εὐας ἡ ἀνάκλησις· τῆς ἀφθαρσίας ἡ πηγὴ, καὶ τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, καὶ τοῦ θανάτου ἐλυτρώθημεν· καὶ βοήσωμεν αὐτῇ σὺν τῷ Γαβριὴλ οἱ πιστοὶ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, διὰ σοῦ χαριζόμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον καὶ τὰ Ἀπολυτικά.

Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείρει τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος δ΄.

Ἡ γέννησις σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

*****

Εἰς τὸν Ὀρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρόπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. β΄.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Απολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγειραὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος δ'.**

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Αναστάσιμον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν ἁγίαν ὑμνοῖς τιμήσωμεν, καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν· ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχύν διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν ἄδη φῶς ἀνέτειλε.

Δόξα.

Κύριε νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρῶσας τὸν θάνατον· ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κενῶσας

τὰ μνήματα· ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκρούς ἐξάνεστησας. Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Τῆς ἑορτῆς. (10 Σεπτ.)**

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαυΐδ, τί ὤμοσέ μοι ὁ Θεός; Ἄ μοι ὤμοσε φησί, καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰδοὺ, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δούς τὴν Παρθένον· ἐξ ἧς ὁ πλαστοουργός, Χριστὸς ὁ νέος Ἀδάμ, ἐτέχθη βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ θρόνου μου· καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον. Ἡ στείρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, μετὰ τὴν τριήμερόν σου ἀνάστασιν, καὶ τὴν τῶν Ἀποστόλων προσκύνησιν, ὁ Πέτρος ἐβόα σοι· Γυναῖκες ἀπετόλμησαν, κἀγὼ ἐδειλίασα· Ληστής ἐθεολόγησε, κἀγὼ ἠρνησάμην σε· ἄρα καλέσεις με τοῦ λοιποῦ μαθητή; ἢ πάλιν δεῖξεις με ἀλιέα βυθοῦ; ἀλλὰ μετανουῶντά με δέξαι, ὁ Θεὸς καὶ σώσόν με.

Δόξα.

Κύριε, ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγῃ τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, ὧ Ἐλεῆμον· ταφὴν δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας ἄδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος· ἔδραμον γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν Ἀποστόλοις τὴν ἔγερσιν· Ὑπερφούμενε Σωτήρ, ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Τῆς ἑορτῆς. (10 Σεπτ.)**

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαυΐδ, ἡ θεόπαις Μαριάμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν, καὶ νεουργεῖται ἢ σύμπασα, καὶ θεουργεῖται. Συγχαρήτε ὁμοῦ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· αἰνέσατε αὐτήν, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ἰωακείμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ στείρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

***

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

[Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὰ Εὐλογητάρια]

Ἦχος πλ. α΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος * κατεπλάγη ὀρῶν σε *
ἐν νεκροῖς λογισθέντα, * τοῦ θανάτου δέ, Σῶ-
τερ, * τὴν ἰσχὺν καθελόντα * καὶ σὺν ἑαυτῷ *
τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα * καὶ ἐξ ἄδου * πάντας ἐ-
λευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα * συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, * ὦ μα-
θήτριαι, κιρνᾶτε; * ὁ ἀστράπτων * ἐν τῷ τάφῳ
ἄγγελος * προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις: *
Ἴδετε ὑμεῖς * τὸν τάφον καὶ ἦσθητε: * ὁ Σω-
τὴρ γὰρ * ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῖ * μυροφόροι ἔδραμον * πρὸς τὸ
μνήμά σου θρηνολογοῦσαι: * ἀλλ' ἐπέστη *
πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε: * Θρήνου ὁ
καιρὸς * πέπαυται: μὴ κλαίετε: * τὴν ἀνάστα-
σιν δὲ * ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες * μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι
* πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, * ἐνηχοῦντο ἀγ-
γέλου * πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου: * Τί μετὰ
νεκρῶν * τὸν ζῶντα λογίζεσθε; * ὡς Θεὸς γὰρ
* ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα * καὶ τὸν τούτου Υἱόν
τε * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, * τὴν ἁγίαν Τριάδα
* ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, * σὺν τοῖς Σεραφίμ * κρᾶ-
ζοντες τὸ Ἄγιος, * ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, * ἐλυτρώσω, Παρθένε, *
τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας: * χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ *
ἀντὶ λύπης παρέσχες: * ῥεύσαντα ζωῆς, * ἴθυ-
νε πρὸς ταύτην δὲ * ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς * Θε-
ὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα: δόξα σοι
ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

***

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἦ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α΄.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι,
καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ
Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο:
Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν
τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ
παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. α΄.

Ἀντίφωνον Α΄.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με δαυϊτικῶς, ἄδω σοι Σω-
τὴρ μου: Ῥῦσαί μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης
δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ζωὴ μακαρία ἐστὶ, θεϊκῶ ἔρω-
τι πτερομένοις.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὄρα-
τά τε, σὺν τοῖς ἀοράτοις: αὐτοκρατὲς γὰρ ὄν,
τῆς Τριάδος ἓν ἐστὶν ἀψευστως.

Ἀντίφωνον Β΄.

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν: δεῦρο ἐκείσε, ὅθεν
βοήθεια ἦκει.

Δεξιὰ σου χεὶρ κάμῃ, Χριστὲ ἵπταμένη, σκαιω-
ρίας πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, θεολογοῦντες φῶμεν: Σὺ εἶ
Θεός, ζωὴ, ἔρως, φῶς, νοῦς, σὺ χρηστότης, σὺ
βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Εἰς τὰς αὐλὰς προσβῶ-
μεν Κυρίου· χαρᾶς πολλῆς πλησθεῖς, εὐχὰς
ἀναπέμπω.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, τὰ φοβερὰ τελεσιουργεῖται·
πῦρ γὰρ ἐκεῖ φλέγον, ἅπαντα αἰσχροὺς νοῦν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία, ἐξ οὗ πᾶν
ζῶον ἐμψυχοῦται, ὡς ἐν Πατρὶ, ἅμα τε καὶ
Λόγω.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α΄. Ψαλμὸς θ΄ (9).

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύ-
εις εἰς τοὺς αἰῶνας. (θ΄ 33, 37)

Στίχ. α. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά
σου. (θ΄ 2)

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ...

Στίχ. β΄. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι
ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (θ΄ 3)

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ...

***

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ.

Αἰνεσάτω πνοὴ... πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡ-
μᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου
Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁ-
γίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγε-
λίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει
τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Γ΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (ιστ΄ 9-20).

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς πρῶτι πρῶτη σαββάτου, ἐ-
φάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς
ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖ-
σα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις,
πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, κάκεῖνοι ἀκούσαντες
ὅτι ζῆ καὶ ἔθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Με-
τὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐ-
φανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς
ἀγρόν. Κάκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν
τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστε-
ρον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανε-
ρώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ
σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν
ἐγγεγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κη-
ρῦξάτε τὸ εὐαγγέλιον πάση τῇ κτίσει. Ὁ πι-
στεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπι-
στήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πι-
στεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνό-
ματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λα-
λήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσι-
μόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἀρ-
ρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξου-
σιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐ-
τοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν
ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξεληθόντες ἐ-
κήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργούν-
τος καὶ τὸν λόγον βεβαιούντος διὰ τῶν ἐπα-
κολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνή-
σωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀ-
ναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προ-

σκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Οἱ χοροὶ ψάλλουν ἀντιφωνικῶς κατὰ στίχον τὸν ν' ψαλμόν, προτάσσοντες (ἐν Κυριακῇ) τὴν προφώνησιν Ἐλεῆμον.

Ἦχος β'.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῆτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἐν Κυριακῇ προστίθεται εἰς τὸν τελευταῖον στίχον τὸ ἐφύμνιον· Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ τὸ πεντηκοστάριον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, * καθὼς προεῖπεν, * ἔδωκεν ἡμῖν * τὴν αἰώνιον ζωὴν * καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

***

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οί κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) εἰς δ΄, καὶ ὁ β΄ τῆς ἑορτῆς (ἄνευ εἰρμῶν).

Ωιδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ἦχος πλ. α΄. Ὁ εἰρμός.

Ἰππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγῇ, οὐ στοργὴν Εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα μητρικήν, Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἦγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλυσθεῖς, Ζωοδότα ἀπτώτως· καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράστως θείας οὐσίας, μύρω με εὐωδίαςας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπανται· ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ Κεχαριτωμένη πιστοῖς, χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν, ἀνθηφοροῦσα Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Τῆς ἑορτῆς ὁ β΄.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου.

Ωιδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Τῷ συντρίψαντι πολέμους.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χορευέτω πᾶσα κτίσις, εὐφραίνεσθω καὶ Δαυΐδ, ὅτι ἐκ φυλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, προήλθε ῥάβδος, ἄνθος φέρουσα τὸν Κύριον, καὶ λυτρωτὴν τοῦ παντός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ Ἁγία τῶν Ἁγίων, ἐν ἀγίῳ ἱερῷ, βρέφος ἀνατίθεται, ἀνατραφῆναι ἐκ χειρὸς Ἀγγέλου·

πάντες οὖν πιστῶς συνεορτάσωμεν, ἐν τῇ γεννήσει αὐτῆς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στεῖρα ἄγονος ἡ Ἄννα, ἀλλ' οὐκ ἄτεκνος Θεῶ· ἤδη γὰρ προώριστο, ἐκ γενεῶν ἀγνῆς Παρθένου Μήτηρ· ὅθεν ὁ τῆς κτίσεως ἐβλάστησε, Κτίστης ἐν δούλου μορφῇ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα, τὴν τὸ ἔριον Χριστῷ, μόνην ἐκ κοιλίας σου προσαγαγοῦσαν, τὴν ἡμῶν οὐσίαν, πάντες ἐκ τῆς Ἄννης τικτομένην σε, ὕμνοις γεραίρομεν.

Δόξα. Τριαδικόν.

Τρία ἀναρχα δοξάζω, τρία ἅγια ὕμνῳ, τρία συναΐδια, ἐν οὐσιότητι μιᾷ κηρύττω· εἰς γὰρ ἐν Πατρὶ, Υἱῷ καὶ Πνεύματι, δοξολογεῖται Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς ἐώρακε παιδίον, ὃ οὐκ ἔσπειρε πατήρ, γάλακτι τρεφόμενον; ἢ ποῦ τεθέαται παρθένος Μήτηρ; ὄντως ὑπὲρ ἔννοιαν ἀμφοτέρα, Θεογεννήτορ ἀγνή.

Ωιδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. α΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλόνητορ.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ, ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐεργεσίαν σοὶ ἡμεῖψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλη σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχεν, τὴν

μυστικῶς ἐπισκιάζουσιν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγέννησαι, τοῦ ἐξ ἀκρηάτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἀνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Τῆς ἑορτῆς ὁ β' κανὼν. Ὡδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'.
Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένη ἡ κοιλία σου σῶφρον Ἄννα, καρπὸν γὰρ ἤνθησε παρθενίας, τὴν ἀσπόρως τὸν τροφέα τῆς κτίσεως, τεκοῦσαν καὶ λυτρωτὴν Ἰησοῦν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ μακαρίζει Αἰειπάρθενε πᾶσα κτίσις, ἐξ Ἄννης σήμερον γεννηθεῖσαν, τὴν ἐκ ῥίξης Ἰεσοῦσαί ῥάβδον ἄχραντον, τὸ ἄνθος Χριστὸν βλάστησασαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ ἀνωτέραν πάσης κτίσεως Θεοτόκε, δεικνύων ἄχραντε ὁ Υἱός σου, τὴν ἐξ Ἄννης μεγαλύνει σου γέννησιν, καὶ πάντας εὐφραίνει σήμερον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ανατραφεῖσα εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, Παρθένε ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνωτέρα ἀνεδείχθης τῆς κτίσεως, τὸν Κτίστην σαρκὶ κύησασα.

Δόξα.

Σὲ προσκυνοῦμεν Πάτερ ἀναρχε τῆ οὐσίας, ὑμνοῦμεν ἄχρονον τὸν Υἱόν σου, καὶ τὸ Πνεῦμα συναῖδιον σέβομεν, ὡς ἓνα τὰ τρία φύσει Θεόν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν φωτοδότην καὶ ἀρχίζων τῶν ἀνθρώπων, τεκοῦσα ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνεδείχθης θη-

σαυρὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ πύλη τοῦ ἀπροσίτου φωτός.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ὡς νεφέλη τοῦ φωτός, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ἐκ Δικαίων προέρχεται εἰς δόξαν ἡμῶν. Οὐκ ἔτι ὁ Ἀδὰμ κατακρίνεται· ἡ Εὐὰ τῶν δεσμῶν ἠλευθέρωται· καὶ διὰ τοῦτο κράζομεν βοῶντες, ἐν παρόρησῳ τῇ μόνῃ Ἀγνῇ· Χαρὰν μηνύει, ἡ γέννησίς σου, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

[Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.]**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

***

KONTAKION, OIKOS, SYNAEARION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. α'. Μιμητὴς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν ἄδην Σωτὴρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρῦσω Φιλάνθρωπε· διὸ πάντες σοὶ κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε· θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ χώρᾳ Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρῦσαι· διὸ πάντες σοὶ κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον.

Τῆς Ἰ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἐν Βιθυνία ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμφοδώρας. (†305)

Στίχ. Ἦγούντο Μηνοδώρα καὶ Μητροδώρα
Καὶ Νυμφοδώρα δῶρα σαρκὸς αἰκίας.

Θεινόμεναι δεκάτη δωρῶν νυμοὶ ἔκθανον αἱ τρεῖς.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βαρουφαβᾶ.

Στίχ. Βαρουφαβᾶς δι' αἷμα θεῖον Δεσπότη, Ἰσχυροῦ
Οἰκείου αἷμα συντριβείς ξύλοις χέει.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἀπελλοῦ, Λουκᾶ καὶ Κλήμεντος. (α΄ αἰ.)

Στίχ. Λουκᾶς ὁ θεῖος σὺν Ἀπελλῇ καὶ Κλήμης,
Ἀπόστολοι σύνεισι τοῖς Ἀποστόλοις.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἰσας, ἣτις ξίφει ἐτελειώθη.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἐκάρθη κοιλᾶδων Ἰα ξίφει,
Καὶ σοὶ προσήχθη, Σῶτερ, ὡς εὐπνοῦν ἴον.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἡ ἁγία Πουλχερία ἡ βασίλισσα, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†453)

Στίχ. Ὄντως παρέστη ψαλμικῶς Πουλχερία,
Ἐκ δεξιῶν σου Βασίλισσα Χριστέ μου.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῆς Ὁσίας Εὐδοκίας τῆς βασιλογόνου, ὁσιακῶς ἀσκησάσης καὶ κοιμηθείσης ἐν εἰρήνῃ ἐν Ἱεροσολύμοις.

Στίχ. Εὐδοξον σχοῦσα τὴν γνώμην, Εὐδοκία,
Ἐν Σιών ηὐδόκησας ἀσκήσει μείναι.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἡσαΐου, τοῦ κομίσαντος εἰς Κύπρον τὴν θαυματουργὸν εἰκόνα τῆς Ἐλεούσης Θεοτόκου καὶ ἐγείραντος τὴν τοῦ Κύκκου Μοῆνην.

Στίχ. Κύκκου σεμνεῖου, Ἡσαΐα, δομητορ,
Ἐν δόμοις ἄνω σὺν τῇ Πανάγνω χαίρεις.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Ῥώσου, τέκνου τῆς ὑπακοῆς ἐν τῇ Λαύρᾳ τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου, κατὰ τὸν 13ον αἰῶνα διαλάμπαντος.

Στίχ. Λόγον τῷ Πατρὶ ὑπακούσαντα, Παῦλε,
Μιμησάμενος, ὑποτακτικὸς λέγει.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάσαφ τοῦ πρίγκηπος, ἀσκήσαντος ἐν τῇ ἱερᾷ Μοῆνῃ Σωτηρόπετρας παρὰ τὴν λίμνην Κουμπένσκ.

Στίχ. Φθαρτῆς ἀλογήσας δόξης, Ἰωάσαφ,
Δόξης τῆς ἀφθάρτου τρυφᾶς αἰωνίως.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς σεπτῆς ἱερᾶς εἰκόνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ὑπὸ τὴν ῥίζαν ἐλαίας ἐν τῇ νήσῳ τῶν Τρικκέρων ἐν τῷ Παγασητικῷ Κόλπῳ τῆς Μαγνησίας κατὰ τὸ ἔτος ,αωκε΄ (1825).

Στίχ. Εἰκὼν ἡ θεία τῆς Πανάγνου τῷ κόσμῳ,
Ὀφθείσα δωκε, νῦν χάριν θαυμάτων.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη ἱερᾶ καὶ εὐγνωμῶν τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Ὁρχομενῷ κατὰ τὸ ἔτος ,αϞδμγ΄ (1943), ὅτε ἡ Πανάχραντος Κόρη καὶ τοῦ κόσμου Δέσποινα, Πρέσβειρα καὶ Σκέπη τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν λαοῦ, ἡ ἐν τῇ παλαιφάτῳ Μοῆνῃ Σκριμποῦ τιμωμένη καὶ προσκυνουμένη, ἐξαισιῶς κατέπληξε τοὺς δυνάστας, βουλευομένους τὴν ὀλοσχερῆ καταστροφὴν τῆς πόλεως, ἀκίνητοποιήσασα τὰ ἄρματα αὐτῶν καὶ δι' ὀράματος ἐμφανῶς ἀπειλήσασα καὶ παρεμποδίσασα τούτους.

Στίχ. Ὁρχομενὸς σέσωσται τῇ χάριτί σου,
Ὅθεν τὰ σώστρά σοι προσάγει, Παρθένε.

*

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Κυριακῆ πρὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χρυσοστόμου τοῦ νέου, ἐπισκόπου Σμύρνης, μαρτυρήσαντος αὐτόθι ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος, ἐν ἔτει ,αϞδκβ΄ (1922). Ἐτι δὲ καὶ μνήμη τῶν ἐν Μικρασίᾳ καὶ τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ μαρτυρησάντων ἁγίων ἱεραρχῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Κυδωνιῶν, Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μοσχονησίων, Προκοπίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, καὶ Εὐθυμίου ἐπισκόπου Ζήλων, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναίρεθέντων καὶ τελειωθέντων ἱερέων, καὶ πάντων τῶν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ καὶ τοῦ πιστοῦ καὶ ὀρθοδόξου λαοῦ θυμάτων, «ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης» ἐκείνης.

Στίχ. Τιθεὶς ψυχὴν Χρυσόστομος ὁμοῦ συμμύσταις,
λαοῦ καὶ στρατοῦ τε ἀπαρχὴ προσηνέχθη.

Πρωτομάρτυς Χρυσόστομος ἀποφράδι ἐτύθη,
συνάθλων πληθὺς ἐπομένης τῷ πότμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἀ-
ναριθμήτων νεομαρτύρων, ἀγνώστων καὶ ἀ-
φανῶν, ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδίων, ἀπο-
καρτερησάντων ἐν τῷ Παμμικρασιατικῷ δι-
ωγμῷ ὑπὲρ τῆς ἀμωμῆτου ἡμῶν πίστεως
μαρτυρησάντων. (1918-1922).

Στίχ. Νέοι Μάρτυρες ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας,
Ἦφθησαν πλήθος ἐκ χειρῶν τέκνων Ἄγαρ.

Στίφος νεόλεκτον ἱερῶν μαρτύρων,
Ἰδῶ Ἰωνίας σὺν Ποιμήσιν ἄρνας.

Πληθὺς τῶν νεάθλων θάκω θεοῖο πάρα ἔστη.
Ἐνδεκα θεοῖδεις ἀνέρας ὁμᾶ τιμᾶν χρεῶν ἡμᾶς.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θε-
ός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

***

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς
13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι
τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ωιδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς * ἐπ' εὐθείας ῥά-
βδω, * τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε * τῷ Ἰσραὴλ πε-
ζεύσαντι * τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς * Φαραῶ
τοῖς ἄρμασι * κροτήσας ἦνωσεν, * ἐπ' εὐρους
διαγράψας * τὸ ἀήττητον ὄπλον * διὸ Χριστῷ
ἄσωμεν, * τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ωιδὴ γ΄.

Ῥάβδος εἰς τύπον * τοῦ μυστηρίου παραλαμ-
βάνεται * τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέ-
α * τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶην * Ἐκκλησία νῦν
ἐξήνθησε * ξύλον Σταυροῦ * εἰς κράτος καὶ
στερέωμα.

Ωιδὴ δ΄.

Εἰσακήκοα, Κύριε, * τῆς οικονομίας σου τὸ
μυστήριον, * κατενόησα τὰ ἔργα σου * καὶ ἐ-
δόξασά σου τὴν θεότητα.

Ωιδὴ ε΄.

Ὡ τρισμακάριστον Ξύλον! * ἐν ᾧ ἐτάθη Χρι-
στός, * ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος * δι' οὗ πέπτω-

κεν ὁ ξύλω ἀπατήσας, * τῷ ἐν σοὶ δελεασθεῖς
* Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, * τῷ παρέχοντι
* τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ωιδὴ ζ΄.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις * παλάμας Ἰω-
νᾶς * σταυροειδῶς διεκπετάσας, * τὸ σωτήρι-
ον πάθος * προδιετύπου σαφῶς * ὅθεν τριή-
μερος ἐκδύς, * τὴν ὑπερκόσμιον ἀνάστασιν *
ὑπεζωγράφησε * τοῦ σαρκί προσπαγέντος
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει *
τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Ωιδὴ ζ΄.

Ἐκνοον πρόσταγμα * τυράννου δυσσεβοῦς *
λαοὺς ἐκλόνησε, * πνέον ἀπειλῆς * καὶ δυ-
σφημίας θεοστυγοῦς * ὅμως τρεῖς παῖδας *
οὐκ ἐδειμάτωσε * θυμὸς θηριώδης, * οὐ πῦρ
βρόμιον * ἀλλ' ἀντηχοῦντι * δροσοβόλῳ
πνεύματι * πυρὶ συνόντες ἔψαλλον * Ὁ ὑπε-
ρῦμνητος * τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν * Θεός, εὐ-
λογητὸς εἶ.

Ωιδὴ η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον, * ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, παῖδες, * τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, *
δημιουργὸν Πατέρα Θεόν * ὑμνεῖτε τὸν συγ-
καταβάντα Λόγον * καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον με-
ταποιήσαντα * καὶ ὑπερυψοῦτε * τὸ πᾶσι ζω-
ῆν παρέχον * Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶ-
νας.

***

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύ-
νομεν.

Ἡ ΩΙΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στίχ. α΄. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτήρῳ μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέ-
ραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδια-
φθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως
Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Καταβασία. Ωιδὴ θ'.

Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος, * ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, * ὕψ' οὐ τοῦ Σταυροῦ * ζωηφόρον ἐν γῆ * πεφυτούργηται δένδρον· * δι' οὐ νῦν ὑψουμένου, * προσκυνοῦντες αὐτόν, * σὲ μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

***

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ... ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον Γ'.

Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται, μὴ τις διαπιστεῖται ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γὰρ, ἔπειτα καθωράθη, τοῖς εἰς ἀγρὸν ἀπιούσι μύσταις δὲ πάλιν ὤφθη, ἀνακειμένοις ἕνδεκα· οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς οὐρανοὺς, ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθεσι τῶν σημείων.

Τῆς Ἑορτῆς. Φῶς ἀναλλοιώτον. (10 Σεπτ.)

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, ὁ φωτισμὸς τῶν ἀνθρώπων, ἡ προστασία τοῦ κόσμου, Θεογεννήτορ Μαρία, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας ἐν πίστει, ῥῦσαι πταισμάτων Παρθένε.

***

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος πλ. α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμθ', ρμθ') καὶ

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προήλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου· οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σου Ἄγγελοι οὐκ ἤσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται· ἀμφοτέρω γὰρ ἐσφράγισται τοῖς ἐρευνῶσι· πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει τὸ μυστήριον· ὁ ἀνυμνοῦσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας, τοῦ μνήματος ἀνέστης, καταλιπὼν σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρτύ-

ριον τῆς ἀληθοῦς, τριημέρου ταφῆς σου· καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ! Ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε, αἱ γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνήμα, τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστόν, τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα· καὶ προσελθοῦσαι, εὗρον Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα, καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων· Ἀνέστη ὁ Κύριος· εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σφῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Κύριε, ὥσπερ ἐξηλθες ἐσφραγισμένον τοῦ τάφου, οὕτως εἰσηλθες καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, πρὸς τοὺς Μαθητάς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἅπερ κατεδέξω Σωτῆρ μακροθυμήσας. Ὡς ἐκ σπέρματος Δαυῖδ, μάλωπας ὑπήνεγκας, ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ, κόσμον ἠλευθέρωσας. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ! Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῆς ἑορτῆς προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος α'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐκ τῆς στεῖρας τίκτεται· ἡ χάρις καρπογονεῖν, λαμπρῶς ἀπάρχεται. Εὐφραίνου Ἰωακείμ, τῆς Θεοτόκου γεννήτωρ γενόμενος· οὐκ ἔστιν ἄλλος ὡς σύ, τῶν γηγενῶν γεννητόρων θεόληπτε· ἡ γὰρ θεοδόχος Κόρη, τοῦ Θεοῦ τὸ σκῆνωμα, τὸ πανάγιον ὄρος, διὰ σοῦ ἡμῖν δεδώρηται.

Στίχ. ζ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐκ τῆς στεῖρας τίκτεται ...

Στίχ. ζ'. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ ἐκ στεῖρας καρπός, ἀναλάμπας νεύματι, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, καὶ παντοκράτορος, εὐτόνως τὴν κοσμικὴν, τῶν ἀγαθῶν διαλέλυκε στεῖρωσιν. Μητέρες σὺν τῇ Μητρί, τῆς Θεοτόκου χορεύσατε κρᾶζουσαι· Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. η'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Στήλη σωφροσύνης ἔμψυχος, καὶ λαμπρὸν δοχεῖον, ἀποστίλβον χάριτι, ἡ Ἄννα ἡ εὐκλεῆς, φανεῖσα τέτοκε, τὴν πρόβολον ἀληθῶς, τῆς παρθενίας τὸ θεῖον ἀπάνθισμα, τὴν πάσαις παρθενικαῖς, καὶ παρθενίας ποθούσαις τὸ χάρισμα, τὸ τῆς παρθενίας κάλλος, ἐμφανῶς βραβεύουσαν, καὶ παρέχουσαν πᾶσιν, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἐωθινὸν Γ'. Ἦχος γ'.

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας, τὴν τοῦ Σωτῆρος εὐαγγελιζομένης, ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν καὶ ἐμφάνειαν, διαπιστοῦντες οἱ Μαθηταί, ὠνειδίζοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν· ἀλλὰ τοῖς σημείοις καθοπλισθέντες καὶ θαύμασι, πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπεστέλλοντο. Καὶ σὺ μὲν Κύριε, πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης Πατέρα· οἱ δὲ ἐκήρυττον πανταχοῦ τὸν λόγον, τοῖς θαύμασι πιστούμενοι. Διὸ οἱ φωτισθέντες δι' αὐτῶν, δοξάζομέν σου, τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, φιλάνθρωπε Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, * Θεοτόκε Παρθένε· * διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, * ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, * ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, * ἡ κατάρα νενέκρωται, * ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, * ὁ θάνατος τεθανάτωται, * καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· * διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· * Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

***

Και εὐθὺς ψάλλεται
εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψί-
στοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώ-
ποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνου-
μέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν
σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παν-
τοκράτορ. * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χρι-
στέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ
Πατρὸς, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου,
* ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ
κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθημένος
ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, *
Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀ-
μήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰ-
νέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀ-
ναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡ-
μῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνο-
μά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * κα-
θάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. * δίδαξόν με τὰ δικαίω-
ματά σου. (ἐκ γ')

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα. * Κύριε, ἐλέησόν με. *
ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. * δίδαξόν με τοῦ
ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. * ἐν τῷ φωτί σου ὁ-
ψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί
σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνα-
τος. * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος. * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρᾳ φωνῇ

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνα-
τος. * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. Ἦχος β'.

Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος * καὶ τὰ δεσμὰ δι-
αρρήξας τοῦ ἄδου, * ἔλυσας τὸ κατάκριμα
τοῦ θανάτου, Κύριε, * πάντας ἐκ τῶν παγί-
δων τοῦ ἐχθροῦ ὀυσάμενος. * ἐμφανίσας σε-
αυτὸν τοῖς ἀποστόλοις σου * ἐξαπέστειλας
αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα * καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰ-
ρήνην * παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, * μόνε πολυ-
έλεε.

*****

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν
Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

Τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἦχου εἰς δ' καὶ
δ' ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος τῆς ἑορτῆς.

Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ καὶ πά-
σης τῆς πραότητος αὐτοῦ. (ολα' 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ,
εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.
(ολα' 6)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (ποτ' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ προσπρωῖ πρωῖ. (με' 6)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...**

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρλα' (131).

Στίχ. α'. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. (ρλα' 11)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. (ρλα' 11)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ...

Στίχ. γ'. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαβὶδ, ἡ τοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. (ρλα' 17)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ...

Στίχ. δ'. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἤρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. (ρλα' 13)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

**Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...**

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἤρετισάμην αὐτήν. (ρλα' 14)

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος δ'.

Ἡ γέννησις σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Στίχ. β'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκηνώμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Ἡ γέννησις σου, Θεοτόκε, ...

Στίχ. γ'. Ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ. (ξδ' 5)

Ἡ γέννησις σου, Θεοτόκε, ...

***

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

***

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργοῦν)

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς. ᾠχος δ΄.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάση τῇ οἰκουμένη· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Ἀυγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Ἀυγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

ᾠχος δ΄. Ἀυτόμελον.

Ἰωακείμ καὶ Ἄννα * ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας, * καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ * ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου * ἠλευθερώθησαν, ἄχραντε, * ἐν τῇ ἁγία γεννήσει σου * αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαὸς σου, * ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων * λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι * Ἡ στεῖρα τίκτει * τὴν Θεοτόκον * καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

***

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως,
ζήτηι τῇ ΚΒ΄ Κυριακῇ ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας.

Προκείμενον. ᾠχος πλ. β΄. (Ψαλμὸς κζ΄).

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. (κζ΄ 9)

Στίχ. α΄. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεὸς μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ. (κζ΄ 1)

Στίχ. β΄. Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστι. (κζ΄ 8)

(Γαλ. ζ' 11-18)

Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετμημένοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουν, ἀλλὰ θέλου-

σιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῆσωνται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνην ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπιτὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος α΄. (Ψαλμὸς πη').

Στίχ. α΄. Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, εὗρον Δαβὶδ τὸν δούλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν. (πη' 20-21)

Στίχ. β΄. Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήφεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίον μου κατισχύσει αὐτόν. (πη' 22)

Στίχ. γ΄. Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ. (πη' 29)

Στίχ. δ΄. Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ. (πη' 30)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (γ' 13-17).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὕψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων ἐν αὐτῷ ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνη τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ Θεοῦ λόγου.

***

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

***

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν
Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώ-
μητον * καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Τὴν τι-
μιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν *
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως *
Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον,
* σὲ μεγαλύνομεν.

***

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλλη-
λούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν. Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, * εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ,
* ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· * αὕτη
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ἦχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου,
Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, *
ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν
μυστηρίων· * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγια-
σμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας τὴν δι-
καιοσύνην σου. * Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλ-
ληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν. Ἦχος β΄.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ΄)

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

*****

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ

Ωιδαι δ΄-θ΄ τῶν κανόνων.

Ωιδῆ δ΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. α΄. Ὁ εἰρμός.

Τὴν θεῖαν ἐννοήσας σου κένωσιν, ἐξεστηκῶς
ὁ Ἀββακούμ, Χριστὲ ἐν τρόμῳ ἐβόα σοι· Εἰς
σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς
σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς Μερόῤῥας τὰ πικρότατα νάματα, ὡς ἐν εἰ-
κόνι προτυπῶν, τὸν ἄχραντὸν σου Σταυρὸν
Ἀγαθέ, τῆς ἀμαρτίας νεκροῦντα, τὴν γεῦσιν
διὰ ξύλου ἐγλύκανας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σταυρὸν κατὰ τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως, κατὰ
γλυκειάς ἐδωδῆς, χολὴν Σωτῆρ μου προσίε-
σαι· κατὰ φθορᾶς δὲ θανάτου, τὸ αἷμά σου τὸ
θεῖον ἐξέχεας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκτὸς μὲν συναφείας συνέλαβες, ἀδιαφθό-
ρως ἐν γαστρὶ, καὶ πρὶν ὠδινῆσαι τέτοκας,
καὶ μετὰ τόκον παρθένος, Θεὸν σαρκὶ τεκοῦ-
σα πεφύλαξαι.

Τῆς ἑορτῆς ὁ β΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀκήκοα Κύριε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν πάνσεπτον γέννησιν τῆς Θεοτόκου, ψαλ-
μοῖς καὶ ὕμνοις, δοξολογοῦντες πιστοί, τὸν ἄ-
ψευστον, τὸν τῷ Δαυῖδ προομόσαντα καρπὸν,
ἐκ τῆς ὀσφύος παρασχεῖν, πίστει προσκυνῆ-
σωμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Διήνοιξας Κύριε τὴν μήτραν Σάρρας, καρπὸν
ἐν γήρᾳ τὸν Ἰσαὰκ παρασχών· ὁ αὐτὸς καὶ
σήμερον, τῇ εὐσεβεῖ Ἄννῃ δέδωκας Σωτῆρ, ἐκ
μήτρας γόνιμον καρπὸν, ἄσπιλον Μητέρα
τὴν σὴν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπήκουσας Κύριε τῆς προσευχῆς μου, λέγέτω Ἄννα, ἐπαγγελίας καρπὸν, παρασχών μοι σήμερον, τὴν ἐκ πασῶν γενεῶν καὶ γυναικῶν προορισθεῖσαν, εἰς ἀγνήν ἄχραντον Μητέρα σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Συγχαίρει σοι σήμερον θεόφρον Ἄννα, ἡ οἰκουμένη· τοῦ λυτρωτοῦ γὰρ αὐτῆς, τὴν Μητέρα ἦνθησας, τὴν ἐκ τῆς ρίζης βλαστήσασαν Δαυῖδ, δυνάμεως ῥάβδον ἡμῖν, φέρουσας· τὸ ἄνθος Χριστόν.

Δόξα.

Δοξάζω σε ἀναρχε Τριάς, ἀμέριστε τῆ οὐσία, χειρουβικῶς ἐκβοῶν, τῆ πηλίνῃ γλώσση μου· Ἅγιος Ἅγιος Ἅγιος, ὁ ὢν καὶ διαμένων εἰς αἰεὶ, εἰς Θεὸς ἀίδιος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πεπλήρωνται Ἄχραντε, τῶν θεηγόρων αἰ προφητεῖαι, ἐν τῇ γεννήσει τῆ σῆ, τῶν πιστῶν καλούντων σε, σκηνὴν καὶ πύλην καὶ ὄρος νοητόν, βᾶτον καὶ ῥάβδον Ἀαρῶν, φνεῖσαν ἐκ ρίζης Δαυῖδ.

Ωιδὴ ε΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. α΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἰμάτιον, πρὸς σὲ ὀρθρίζω καὶ σοὶ κραυγάζω· Τὴν ψυχὴν μου φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστέ ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τῆς δόξης Κύριος ἐν ἀδοξίας μορφῇ, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἠτιμωμένος, ἐκουσίως κρέμαται, τὴν θείαν μοι δόξαν, ἀφράστως προμηθεύμενος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σύ με μετημφίαςας πρὸς ἀφθαρσίαν Χριστέ, φθορᾶς θανάτου ἀδιαφθόρως, τῆ σαρκὶ γευσάμενος, καὶ ἐξανατείλας, τοῦ μηνήματος τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ δικαιοσύνην τε καὶ ἀπολύτρωσιν, ἡμῖν τεκοῦσα Χριστόν ἀσπόρως, ἐλευθέραν ἔδρασας, ἀρᾶς Θεοτόκε, τὴν φύσιν τοῦ προπάτορος.

Τῆς ἐορτῆς ὁ β΄. Ωιδὴ ε΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄχραντός σου ἡ γέννησις, Παρθένε ἄχραντε· ἄφραστος καὶ ἡ σύλληψις, καὶ ἡ ὠδὶς· ἀρρήτος ὁ τόκος σου, νύμφη ἀνύμφευτε· Θεὸς γὰρ ἦν, ὅλον φορέσας ἐμέ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σήμερον εὐφραινέσθωσαν, Ἀγγέλων τάγματα· ἄσμασι χορευέτωσαν οἱ ἐξ Ἀδάμ· ἐτέχθη γὰρ ῥάβδος, τὸ ἄνθος βλαστάνουσα, Χριστόν τὸν μόνον λυτρωτὴν τοῦ Ἀδάμ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σήμερον εὐα λέλυται τῆς καταδίκης, λέλυται καὶ ὁ Ἀδάμ, τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, ἐπὶ τῇ γεννήσει τῆ σῆ βοῶν ἄχραντε· Ἐν σοὶ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα σοὶ τῷ δοξάσαντι τὴν στεῖραν σήμερον· ἔτεκε γὰρ τὴν ῥάβδον τὴν ἀειθαλῆ, ἐξ ἐπαγγελίας, ἐξ ἧς ἀνεβλάστησε Χριστός, τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα.

Ἄναρχον προσκυνούμεν σε Τριάς ἀμέριστε, ἄκτιστον συναῖδιον καὶ συμφυῆ, ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, τρισὶν ὑποστάσεσιν, ὑπερφυῶς κηρυττομένην αἰεὶ.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γέγονεν ἡ κοιλία σου ἀγία Τράπεζα· ἔμεινεν ἡ ἀγνεία σου ὥσπερ τὸ πρίν, ἀσινῆς Παρθένε· Χριστὸς γὰρ ὁ ἥλιος, ὡς ἐκ παστοῦ Νυμφίος ὤφθη ἐκ σοῦ.

Ωιδὴ στ΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. α΄. Ὁ εἰρμός.

Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Εἰς φθορὰν κατώλισθεν, ὁ γενάρχης Δέσποτα Χριστέ, παρηκόου βρώσεως γευσάμενος, καὶ πρὸς ζωὴν, ἀνήκται διὰ τοῦ πάθους σου.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ ζωὴ κατήνησας, πρὸς τὸν ἄδην Δέσποτα Χριστέ, καὶ φθορὰ τῷ φθείραντι γενόμενος, διὰ φθορᾶς, ἐπήγασας τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, καὶ τεκοῦσα ἔμεινεν ἀγνή, ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα, ὡς ἀληθῶς, παρθένος Μήτηρ βαστάσασα.

Τῆς ἑορτῆς ὁ β΄. Ωιδὴ ζ΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὡς ὕδατα θαλάσσης φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑμνοῦμεν τὴν ἀγίαν σου γέννησιν, τιμῶμεν καὶ τὴν ἄσπορον σύλληψιν, σοῦ νύμφη Θεόνυμφε καὶ Παρθένε· σκιρτῶσι δὲ σὺν ἡμῖν Ἀγγέλων τάξεις, καὶ τῶν Ἁγίων ψυχαί.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγίαν τῶν Ἁγίων ὑπάρχουσαν, οἱ σώφρονες πατέρες σου Ἀχραντε, ἀνέθεντό σε ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἀνατραφῆναι σεμνῶς, καὶ εἰς Μητέρα ἐτοιμασθῆναι αὐτῷ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Αἱ στεῖραι καὶ μητέρες χορεύσατε· θαρσεῖτε καὶ σκιρτήσατε ἄγονοι· ἢ ἄτεκνος γὰρ στεῖρα, τὴν Θεοτόκον βλαστάνει· ἥτις λύσει τῶν ὀδίνων τὴν Εὐάν, καὶ τῆς ἀρᾶς τὸν Ἀδάμ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀκούω τοῦ Δαυΐδ μελωδοῦντός σοι· Ἀχθήσονται παρθένοι ὀπίσω σου, ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως· καὶ σὺν αὐτῷ σε κἀγώ, θυγατέρα τοῦ Βασιλέως ὑμνῶ.

Δόξα.

Ἐν σοὶ τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον, ὑμνεῖται καὶ δοξάζεται Ἀχραντε· Πατὴρ γὰρ ἠὲ δόκησε, καὶ ὁ Λόγος ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ θεῖον Πνεῦμα σοὶ ἐπεσκίασε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χρυσοῦν θυμιατήριον γέγονας· τὸ πῦρ γὰρ ἐν γαστρὶ σου ἐσκήνωσεν, ὁ Λόγος ἐκ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, καὶ ἐν ἀνθρώπου μορφῇ καθωράθη, Θεογεννήτορ ἀγνή.

Ωιδὴ ζ΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. α΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν πατέρων Κύριος, τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς παῖδας ἐδρόσισε, συμφώνως μελωδοῦντας· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σάρκα περιθέμενος, ὡς ἀγκίστρον δέλεαρ, τῇ θεῖα δυνάμει σου, τὸν ὄφιν καθείλκυσας, ἀνάγων τοὺς βοῶντας· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τῆς γῆς τὴν ἄπλετον, οὐσιώσας σύστασιν, ἐν τάφῳ καλύπτεται, σαρκὶ ὁ Ἀχώρητος, ᾧ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μίαν μὲν ὑπόστασιν, ἐν δυοῖς ταῖς φύσεσι, Πανάμωμε τέτοκας, Θεὸν σωματούμενον, ᾧ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς ἑορτῆς ὁ β΄. Ωιδὴ ζ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐορτάζομεν Ἄχραντε, καὶ πιστῶς προσκυνούμεν, τὴν ἁγίαν σου γέννησιν, τὴν ἐξ ἐπαγγελίας δι' ἧς ἐλυτρώθημεν, τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς, ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νῦν ἡ Ἄννα εὐφραίνεται, καὶ βοᾷ καυχωμένη· Στειρα οὐσα γεγέννηκα, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, δι' ἧς τὸ κατάκριμα, τῆς Εὐας λέλυται, καὶ ἡ ἐν λύπαις ὠδὶς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀδὰμ ἠλευθέρωται, καὶ ἡ Εὐα χορεύει, καὶ βοᾶσιν ἐν Πνεύματι, πρὸς σὲ τὴν Θεοτόκον· Ἐν σοὶ ἐλυτρώθημεν, τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς, ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στειραι ἄγονοι σπεύσατε, ψυχαὶ ἠτεκνωμέναι, ὅτι Ἄννα πολύτεκνος, καὶ νῦν εὐφραίνομένη· μητέρες χορεύσατε, σὺν τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ συναγάλλεσθε.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα δοξάσωμεν, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, ἐν μονάδι Θεότητος, Τριάδα Παναγίαν, ἀχώριστον ἄκτιστον, καὶ συναϊδίον καὶ ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὺ Θεὸν μόνη ἔτεκες, Παρθένε μετὰ τόκον· σὺ τὴν φύσιν ἐκαίνισας, τῷ τόκῳ σου Μαρία· σὺ τὴν Εὐαν ἔλυσας, τῆς πρωτογόνου ἀρᾶς, Θεογεννήτορ ἀγνή.

Ωιδὴ η΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. α΄. Ὁ εἰρμός.

Σοὶ τῷ παντοργῶ, ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔψαλλον· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ τὸ θελητόν, τοῦ σωτηρίου πάθους, ἀπηύξω ποτήριον, ὡσπερ ἀβούλητον· δύο θελήσεις δυοὶ γὰρ καταλλήλαις, φέρεις ταῖς οὐσίαις Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σοῦ τοῦ παντουργοῦ, τῇ καταβάσει ἄδης, Χριστὲ καταγέλαστος, γεγονῶς ἡμεσε, πάντας τοὺς πάλαι τῇ πλάνῃ νεκρωθέντας, σὲ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, θεανδρικῶς τῷ λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα Παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς ἑορτῆς ὁ β΄. Ωιδὴ η΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ποιήσας παράδοξα τῇ στειρωθείσῃ γαστρὶ, ὁ ἀνοίξας Ἄννης ἄγονον μήτραν, καὶ καρπὸν αὐτῇ δούς, σὺ Θεὸς ἅγιος, σὺ Υἱὸς τῆς Παρθένου, σὺ ἐκ ταύτης σάρκα προσελάβου, τῆς ἀειθαλοῦς Παρθένου καὶ Θεοτόκου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ σφραγίζων τὴν ἄβυσσον, καὶ ἐξανοίγων αὐτήν, ὁ ἀνάγων ὕδωρ ἐν ταῖς νεφέλαις, καὶ διδοὺς ὑετόν, σὺ ὁ δούς Κύριε, ρίζης ἐκ τῆς ἀκάρπου ἐξανθῆσαι, Ἄννης τῆς ἁγίας, ἄχραντον καρπὸν, τὴν ῥάβδον τὴν Θεοτόκον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ ὁ λύσας τὰ ἄλυτα τῆς ἀπαιδίας δεσμᾶ· σὺ ὁ δούς τῇ στείρᾳ γόνιμον τόκον, καὶ καρπὸν εὐκλεῆ, ἧς Υἱὸς γέγονας, καὶ βλαστὸς ἀνεφύης· ἦν Μητέρα ἔσχες κατὰ σάρκα, ἐν τῇ πρὸς ἡμᾶς οἰκτίριμον ἐπιδημία.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γεωργέ τῶν φρενῶν ἡμῶν, καὶ φυτουργέ τῶν ψυχῶν, σὺ ὁ ἄκαρπον γῆν, εὐκαρπον δείξας· σὺ τὴν πάλαι ξηράν, γόνιμον εὐσταχυν, ἄρουραν καρποφόρον ἀπειργάσω, Ἄνναν τὴν ἁγίαν, ἄχραντον καρπὸν ἀνθῆσαι τὴν Θεοτόκον.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν
καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον,
ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω Τριάς ὑπερούσιε, μονὰς συνάναρχε, σὲ ὑμνεῖ καὶ τρέμει, πληθὺς Ἀγγέλων, οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἄβυσσοι φρίττουσιν, ἄνθρωποι εὐλογοῦσι, πῦρ δουλεύει, πάντα ὑπακούει, σοὶ Τριάς Ἁγία, φόβῳ τὰ ἐν τῇ κτίσει.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ω καινότατον ἄκουσμα! Θεὸς Υἱὸς γυναικός, καὶ ἀσπόρου τόκου, ἄνανδρος Μήτηρ, καὶ Θεὸς τὸ τεχθέν· ὦ φρικτὸν θέαμα! ὦ συλλήψεως ξένης τῆς Παρθένου! ὦ ἀφράστου τόκου· ὄντως ὑπὲρ νοῦν τὰ πάντα καὶ θεωρίαν.

**Ωιδὴ θ΄. Ὁ ἀναστάσιμος.
Ἦχος πλ. α΄. Ὁ εἰρμός.**

Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολή ὄνομα αὐτῷ· ὄν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸν πεσόντα ἄνθρωπον, ἀνεδέξω Δέσποτα Χριστέ, ἐκ μήτρας παρθενικῆς ὅλος συναφθεῖς· μόνος ἀμαρτίας δέ, μὴ μετασχὼν ὄλον ἐκ φθορᾶς, σὺ ἠλευθέρωσας, τοῖς ἀχράντοις σου παθήμασι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεορῶν τῷ αἵματι, κενωθέντι Δέσποτα Χριστέ, ἐκ σῆς ἀχράντου πλευρᾶς καὶ ζωοποιοῦ, θυσία μὲν πέπαυται, εἰδωλικὴ πᾶσα δὲ ἡ γῆ, σοῦ τῆς αἰνέσεως, τὴν θυσίαν ἀναφέρομεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐ Θεὸν ἀσώματον, οὐδὲ πάλιν ἄνθρωπον ψιλόν, προήγαγεν ἡ ἁγνὴ Κόρη καὶ σεμνὴ, ἀλλ' ἄνθρωπον τέλειον, καὶ ἀψευδῆ τέλειον Θεόν, ὄν μεγαλύνομεν, σὺν Πατρὶ τε καὶ τῷ Πνεύματι.

**Τῆς ἐορτῆς ὁ β΄. Ωιδὴ θ΄. Ἦχος πλ. δ΄.
Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία.**

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπάξιον Θεομήτορ τῆς σῆς ἀγνείας, τὸν τόκον ἐκκληρώσω δι' ἐπαγγελίας· τῇ ποτὲ γὰρ ἀκάρπῳ, θεόβλαστος καρπὸς ἐδόθη· διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πεπλήρωται τοῦ βοῶντος ἡ προφητεία· φησὶ γὰρ· Ἀναστήσω σκηνὴν τὴν πεπτωκυῖαν, τοῦ ἱεροῦ Δαυΐδ, ἐν σοὶ Ἄχραντε προτυπωθεῖσαν, δι' ἧς ὁ σύμπας τῶν ἀνθρώπων χοῦς, εἰς σῶμα ἀνεπλάσθη Θεῷ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ σπάργανα προσκυνοῦμέν σου Θεοτόκε, δοξάζομεν τὸν δόντα, καρπὸν τῇ πρώην στειρᾷ, καὶ ἀνοίξαντα μήτραν, τὴν ἄγονον ἐκ παραδόξου· ποιεῖ γὰρ πάντα ὅσα βούλεται, Θεὸς ὢν παντεξούσιος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐβλάστησας νυμφοτόκε Ἄννα θεόφρον, ἐκ μήτρας παρ' ἐλπίδα, καὶ ἐξ ἐπαγγελίας, παρθενόφυτον ἄνθος, θεόβλαστον ἀγνείας κάλλος· διό σε πάντες μακαρίζομεν, ὡς ρίζαν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα.

Ἀλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ δοξάζειν, τὴν ἄναρχον Τριάδα, Πατέρα καὶ Υἱὸν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον παντοκρατορίαν, δι' ἧς ὁ σύμπας κόσμος ἡδρασταί, τῷ νεύματι τοῦ κράτους αὐτῆς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐχώρησας ἐν γαστρὶ σου Παρθενομήτορ, τὸν
ἕνα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ὃν ὑ-
μνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ τρέμουσιν οἱ ἄνω θρό-
νοι· αὐτὸν δυσώπει πανσεβάσμιε, σωθῆναι
τάς ψυχὰς ἡμῶν.

* * * * *

Δίστιχον παρακλητικόν.

Στερέωσον Ἱερομάρτυς ἐν ὁδῷ ὁμολογίας
τὸν ἐν τῇ ὁμωνύμῳ σοι ὁδῷ παρεπιδημοῦντα.

* * * * *

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν ποιῶμαι Γρηγορίου, τοῦ ἐν
Ρεθύμνῃ τῆς Κρήτης γεννηθέντος, ἐν Σκουπιᾷ δὲ
Προικοννήσου κατασταθέντος γεωργοῦ τε καὶ προ-
πάππου τῆς ἡμετέρας γενεᾶς γενομένου, ὅστις ἐνέδρα
μοχθηρᾷ ἐμπεσὼν καὶ βασάνοις πλείστοις ὑποστάς, ἔ-
νεκα τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως, μαχαίρᾳ ἐτελειώθη
ὑπὸ τῶν μισητῶν Ὀθωμανῶν, ἐν ἔτει ,α/Ῥκβ´.

* * * * *